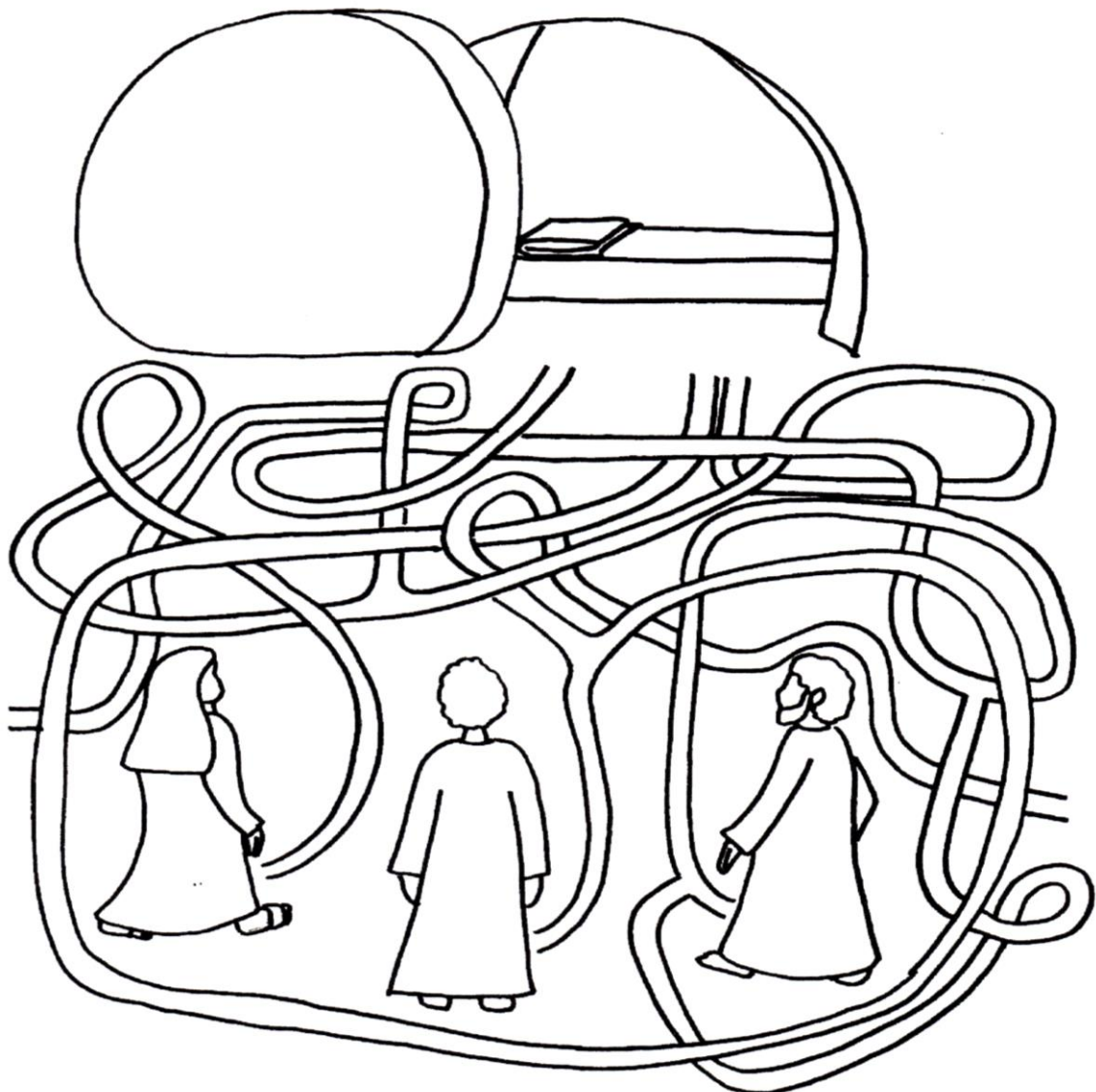


VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

*PRO FARNOST JENÍKOV
A ZABRUŠANY*

*Hluboké prožití Velikonoc, které vás dovede ke sjednocení
s Ježíšem Kristem, Vám přeje Vaši kněží.*

*Ježíš Kristus vstal z mrtvých!
Pomozte jeho učedníkům najít cestu ke hrobu ...*



Slovo otce Nika



Letos prožíváme zvláštní postní dobu. Na počátku postní doby jsme při znamení popelce uvažovali o tom, že jsme jen prach (Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš). V těchto dnech zakoušíme pravdivost těchto slov. Jsme pouhý prach. Nemůžeme si myslet, že nám patří celý svět a my si můžeme dělat, co chceme. Zjišťujeme, že to tak není. Svět nepatří nám, ale Bohu.

V postní době více uvažujeme o tom, že na počátku uvedl člověk do světa hřích, ale Ježíš Kristus nás přišel od hříchu zachránit. Nezabívil nás smrtí, ale dal smrti smysl a naučil nás statečně umírat. Ježíš svou smrtí naši smrt přemohl. Smrt je něčím vážným, ale člověk se nerodí pro tento svět, nýbrž pro věčnost. Smrt není finále života, ale spíš posledním akordem přede hry. Pak teprve začíná vlastní děj.

Když si uvědomíme, že jsme prach, vede nás to i k zamyšlení nad tím, za čím se pachtíme. Kolikrát je to jen prach. Možná to, že v těchto dnech zůstáváme doma a všechno možné je zavřené či zrušené, nás má vést k zamyšlení nad tím, jestli jsou to opravdu věci, které jsou k životu nutné. Jestli jsme svůj život nesvěřili prachu.

To, co je opravdu nutné a o co stojí bojovat, je láska. Pozemská dobra, která máme, nám nebudou k ničemu. Jsou prachem, který se rozplyne. Zato láska, kterou prokazujeme, trvá navždy.

Papež nás na počátku letošní postní doby povzbudil, že jsme prach, ale prach Bohem milovaný. Tímto povzbuzením bych chtěl zakončit i já. Prach se rýmuje se slovem strach. Strachu je nyní kolem nás plno. Tak nás chci všechny povzbudit, abychom se nenechali ovládnout strachem, ale láskou Boží.

O. Nik

Díky Vaší štědrosti se při letošní tříkrálové sbírce podařilo vysbírat: **Oldřichov 5. 198,-; Hudcov 8. 110,-; Lahošť 8. 255,-; Jeníkov 3. 559,-. Celkem: 25.122,-.** Dále jsme vypomohli s tříkrálovou sbírkou: **Košťany, Kamenný pahorek 2. 370,-. Pán Bůh zaplat'!!!** Za odměnu byli koledníci v kině na filmu Domáci mazlíčci.

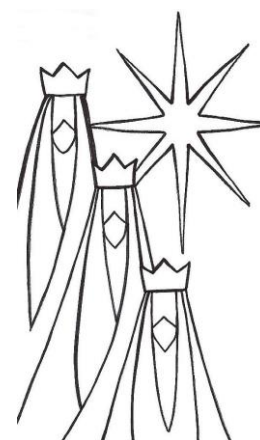
Tříkrálová sbírka v Zabušanech

Na začátku občanského roku bývá tříkrálová sbírka, která je vyhlášena charitou. Stalo se již tradicí, že tato sbírka se koná i ve farnosti Zabušany. A ne jinak tomu bylo i letos, kdy tři králové prošli všemi vesnicemi (Želénky, Zabušany, Všechlapy, Straky a Šterbina). Počasí nám letos přálo a i Vaše přijetí tří králů bylo velmi vřelé a jsme rádi, že jsme se s vámi takto mohli na začátku roku setkat a popřát Vám požehnaný celý rok 2020.

A kolik že jste letos na charitu přispěli?

Celkem se vybralo **13 318,- Kč**, je to o 1 131,-Kč víc než v roce 2019

A tak všem srdečně Pán Bůh zaplat' za Váš dar a kéž Vám Vaší štědrost odplatí sám Pán svým požehnáním.



Dana Tichá

Pokud dovolí zdravotní situace v naší zemi a bude-li nouzový stav zrušen, ZVEME Vás na tyto akce:

- ✿ Přijďte v pondělí **20. 4.** do kostela sv. Petra a Pavla v Jeníkově. Od **12 hod** zde bude možnost ke ztišení, rozjímání, adoraci před Nejsvětější svátostí. Adorační den je dobrou příležitostí k rozmyšlení si, kam dál v životě. Je to taková audience u Nejvyššího Pána, který má klíč na všechno naše trápení. Kostel je dobré místo, kde můžete zanechat své starosti a prosit Boha za sebe, rodinu, své blízké, kamarády. Přijít může opravdu každý. **Od 12 do 17 bude příležitost k modlitbě, v 17,00 mše svatá.**
- ✿ Jsi dívka/slečna/paní a ráda chodíš? V pátek **8. 5.** se můžeš zúčastnit Dívčí pěší pouti z Vranova nad Dyjí do Kostelního Vydří. Na konci dne budeš mít v nohách kolem 40 km, je dobré tedy předem zvážit své fyzické schopnosti. V případě zájmu se přihlaste u slečen katechetek na faře v Jeníkově (lze volat i tel: 739 723 444).
- ✿ Ve dnech **20. – 24. 5.** se koná **XVI. pěší pout' z Prahy do Jeníkova.** Sraz je ve středu v **19 hod** v Praze u katedrály a v **neděli** dojdeme do Jeníkova, kde pout' **zakończíme mší svatou v kostele ve 13 hodin.** Pojd'te s námi. Bližší info u o. Nika 731 402 743.
- ✿ V neděli **14. 6. v 15:00** začíná **cyklopout' z Přímětic do Jeníkova.** Zájemci se mohou hlásit u otce Pavla Sobotky 731 402 650. Zakončení mši sv. v Jeníkově ve středu **17. 6. cca 11 hod.**
- ✿ Všechny děti srdečně zveme na nedělní faru v Jeníkově, od 16 do 18 hodin (začátek fary se může posouvat, cedule bude na dveřích). Sledujte nástěnku u jeníkovské fary, kde bude vyvěšeno, které neděle bude fara otevřená. Čeká vás buchta i čaj, zpívání písní, povídání, tvoření a samozřejmě hry. S nástupem hezkého počasí budeme vyrážet i na výlety. Proto prosím **ČTĚTE NÁSTĚNKU PŘED FAROU!**
- ✿ I letos bychom rádi uskutečnili Noc kostelů, která bude **5. 6. 2020.** V Jeníkově program začne vystoupením dětí MŠ Jeníkov, nebude zde chybět hra pro děti, výstup na věž, doprovodný program. **Novinkou bude prohlídka jeníkovského kostela ve verších.** Dále bude otevřena kaple sv. Anny a kaple Panny Marie v Lahošti, kde se děti mohou opět těšit na hru a i zde organizátoři připravují zajímavý program. Více informací bude v čas uveřejněno na www.jenikov.net/farnost.



Prožili jsme Silvestr na faře ve Štítarech na Moravě

Když se naskytla příležitost odjet do Štítar, neváhali jsme ani chvíli a se staršími dětmi, které rodiče pustili, jsme tam hned zamířili. Kromě různých her jsme vyrazili na vycházku, ale také udělali kus práce. Během dne byl také prostor pro chvílku samoty se speciální brožurkou, která nám svými otázkami umožnila se zamyslet nad uplynulým rokem a podívat se do roku následujícího. Někteří se také důkladně připravili ke svaté zpovědi. Večer jsme si navzájem předvedli připravené scénky spojené s nějakým zvláštním zážitkem na jeníkovské faře. Připraven byl také velký kvíz a soutěž o bonbony. Před půlnocí jsme zašli do kostela, kde před svatostánkem každý přemýšlel nad tím, na čem by chtěl v roce 2020 zapracovat a co by rád na sobě změnil k lepšímu. Na Nový rok jsme ráno šli na mši svatou a hned po snídani odjeli do Brna. Jedna skupinka šla do zábavního vědeckého parku VIDA!, kde si děti vyzkoušely různé atrakce. Zbytek navštívil plavecký bazén. Vrátili jsme se večer, takže už nám zbývalo jen sníst večeři a pořádně se vyspat na cestu domů.

Eli

Dvě mimořádná vyslyšení modliteb

Dne 4. 3. 2020 mi hlásila jedna paní z Vranova nad Dyjí, že za poslední měsíc má dva zázraky.

„Již několik let trpím ledvinovými kameny a byla jsem s tím i několikrát na operaci - vždy naroste nový. Když jsem byla na kontrole v srpnu 2019, byl zjištěn rychle rostoucí nový kámen, každého půl roku vyrostl o 5 mm a v srpnu měl už 1,8 cm. V únoru 2020 jsem šla se strachem na kontrolu. Věděla jsem, že opět hrozí operace. Před touto kontrolou se v našem kostele o víkend u dělovalo svatoblažejské požehnání. Přijala jsem ho právě s vědomím blížící se kontroly. Tentokrát vyšetření probíhalo dlouho, až nakonec mi paní doktorka s úžasem oznámila, že se kámen zmenšil na 1,5 mm. Nevěřičně kroutila hlavou. **Bohu díky!**

Moje neteř má ročního synka, který se narodil s vrozenou vadou neprůchodného očního kanálku. Chlapec trpěl neustálými záněty oka, protože kvůli neprůchodnosti kanálku chyběly slzy. Tuto vadu jsou schopni operovat jen specialisté v ostravské fakultní nemocnici. Na to, aby mohla operace proběhnout, musí být pacient naprosto zdravý. Už byl na operaci objednan 3x, ale vždy před termínem operace onemocněl. V sobotu 1. února jsem jela na pravidelnou měsíční pouť do Hlubokých Mašůvek k Panně Marii. Tam bývá zvykem, že si poutníci mohou na lísteček napsat prosby s určitým úmyslem, za které se pak společně modlíme. Napsala jsem prosbu k Panně Marii za jeho uzdravení. V následujícím týdnu vezli rodiče synka na předoperační vyšetření. Při tom bylo zjištěno, že se oční kanálek sám otevřel, takže k operaci už nemusí dojít. Věřím, že k tomuto nečekanému uzdravení došlo zvláštním zásahem Panny Marie. **Bohu díky!**



Zapsal P. Marek Dunda

Vyprosili jste si i vy mimořádné vyslyšení? Podělte se o ně - třeba to povzbudí i víru dalších.

Svatý Blažej

Svatý Blažej patří mezi nejznámější světce, i když historicky zaručených informací o jeho životě je poskrovnu. Jisté je, že byl biskupem v Sebastě v Arménii a v době pronásledování císaře Licinia byl krutě umučen (okolo roku 320). Podle legendy se v žaláři věnoval modlitbám, mnohým poskytl duchovní povzbuzení a pomohl promodralému chlapci, který se dusil zapíchnutou rybí kostí v krku. Modlitba biskupa a jeho ruce chlapce zachránily. Proto se stal ochráncem nemocných krčními chorobami a církve tuto tradici potvrdila liturgickým obřadem, který se koná v blízkosti 3. února, kdy má Blažej svátek, názvem „svatoblažejské požehnání“.



Holandský kněz Henri Nouwen napsal knihu Naslouchal jsem tichu. Jak jste na tom vy? Kdy jste naposledy naslouchali tichu nebo slyšeli ticho? Sám vzpomínám na loňský letní čundr po Brdech, kdy mě hned první den objalo majestátní ticho tohoto hlubokého lesa. Mám také velice rád ráno prvního dne v roce. Všichni, kteří v noci působili nejrůznější zvuky, pazvuky, hluky a exploze, nyní spí a je ticho. Žádné jiné sváteční ráno není tišší než toto. Na této dvoustraně naleznete vlídné pohlazení tichem. Tak snad už jen vyhledejte doma nějaký tichý kout a můžete se pustit do čtení. Průvodcem a inspirátorem nám bude africký kardinál Robert Sarah, který je autorem knihy Síla ticha.

Reklama na ticho

Už v roce 1988 nazpívala skupina Team píseň Reklama na ticho. V písni se o tichu zpívá jako o nedostatkovém zboží, které je třeba tak jako ostatní nedostatkové zboží za socialismu sehnat jen v Tuzexu. Pravdu má píseň v tom, že už tenkrát bylo ticho nedostatkovým zbožím. Mýlí se však v představě, že se ticho dá koupit. Ticho patří mezi skutečnosti, které člověk umí vytvářet a respektovat, když chce. Nebo je umí zničit, když chce: tak jak se říká v hádance: Kdo mé jméno vysloví, zničí mne. A skutečně se zdá, že ticho ve světě není žádoucí. Není žádoucí, protože vede k setkání s Bohem. Ježíš říká: „Běda světu, že svádí k hříchu“ (Mt 18,7) – tedy odvádí od Boha. A hluk je jedna z cest, jak zatemnit člověku Boží tvář. Kardinál Sarah hovoří o hluku jako o diktátoru, který zotročuje podobně jako jakákoli jiná droga. Člověk se stává závislý na zvucích. Na jedné straně mnozí lidé pracují ve vřavě, která v nich vyvolává úzkost a odlidšťuje je. Zvláště z měst se stalo lomozící peklo, které neutichá ani v noci. Na straně druhé člověk zjišťuje, že zvuková kulisa uklidňuje a bez ní se mu dělá zle. Hluk dává jakýsi iluzorní pocit bezpečí a pomáhá unikat konfrontaci s vlastní vnitřní prázdnotou.



Důležité věci se dějí v tichu

Někteří lidé mají dobrý sluch až tak, že o nich říkáme, že slyší trávu růst. Největší tajemství světa se rodí a rozvíjejí v tichu. Příroda se rozvíjí v nejvyšší tichosti. Strom raší v tichu, stejně jako tráva, obilí, zelenina. Voda, dříve než se objeví na povrchu, proudí v tichu země. Oslnivé a velkolepé Slunce nás zahřívá v tichosti. Dítě roste v tichu lůna své matky. Kojenec spí v kolébce, rodiče se na něj rádi tiše dívají, aby se nezbudil: rozjímají v tichosti, v úžasu nad tajemstvím člověka v jeho původní čistotě. Písmo svaté přirovnává tichost růstu k Božimu království: „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země; ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, on ani neví jak.“ (Mk 4,26-27) A obrazem dítěte v lůně matky se vyjadřuje v Písmu člověk, který v tiché důvěře nalézá útočiště v Bohu: „Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevstihnu, nýbrž chovám se klidně a tiše.“

Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše. Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.“ (Žalm 131) Krev nám v žilách proudí bezhlučně a tlukot srdce nezaslechneme jinak než v tichu. Tak to bývá: důležité události se dějí v tichu, skryté pozornosti tohoto světa.

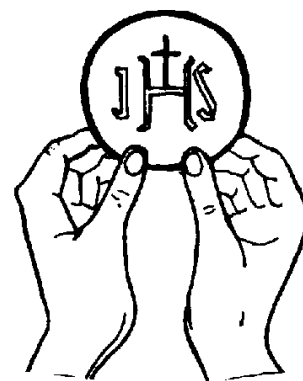
Boží věci se dějí v tichu

Knihy Moudrosti takto hovoří o zázraku vysvobození z Egypta, který se odehrál o první velikonoční noci: *„Když totiž všude zavládlo hluboké mlčení a noc ve svém běhu byla v půli cesty, tvé všemohoucí slovo se náhle sneslo jako nelitostný bojovník z královského trůnu na nebesích ...“* (Mdr 18,14-15). Podobně skrytě se děje i zázrak Vtělení v tichém domku v Nazaretě. Podobně se ve starokřesťanské homilii hovoří o tichu Bílé soboty: *„Co se to děje? Na zemi je dnes veliké ticho. Veliké ticho a samota. Veliké ticho, protože Král spí. Země se zděsila a zmlkla, protože vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Jistě jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci. Jistě chce navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti; jistě přichází vysvobodit z bolesti uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou, jako Bůh i Evin syn. Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem. Jakmile ho praotec Adam uviděl, v úžasu se bil v prsa a na všechny volal: „Můj Pán ať je se všemi!“ A Kristus Adamovi odpovídá: „I s tebou.“ Chápe ho za ruku a burcuje ho slovy: „Probud’ se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.““*



Ticho a svátosti

Pozorujeme-li velká díla, nejmocnější činy, nejmimořádnější vnitřní proměny, jež Bůh v člověku uskutečňuje, musíme konstatovat, že pracuje v tichosti. Při křtu vidíme stékat vodu po čele. Ale ono ponoření do jména Nejsvětější Trojice, znovuzrození k novému životu, k čemuž není třeba ničeho menšího než činu všemohoucího Boha, jsme nevnímali. Bůh své tvůrčí slovo v duši pronesl v tichosti. Podobně ve chvíli kněžského svěcení: navenek se nic neděje, stojí tu před námi tentýž muž jako před svěcením. Ale v hlubinách bytí došlo k proměně: ke skutečné a opravdové identifikaci s Kristem. Přepodstatnění chleba a vína v Kristovo Tělo a Krev: nejúžasnější proměna, odehrává se za největšího posvátného ticha. Slyšíme kněze pronášet slova proměňování, ale k zázraku přepodstatnění dochází nepozorovaně jako ke všem nejvelkolepějším Božím dílům.



Lidé ticha

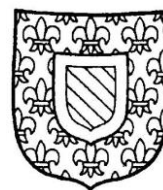
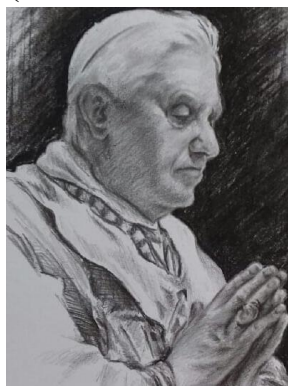


Ani mezi věřícími lidmi často nenajde pochopení ten, kdo zasvětil svůj život Bohu v některém z tzv. kontemplativních řádů. Lidé ještě tak pochopí řádové sestry a bratry, kteří konají nějakou službu ve světě: ošetřují nemocné, vyučují, jsou misionáři, ... Ale klášter, kde se mlčí, pracuje, modlí se a nevychází se ven?! „To je holé bláznovství,“ řeknou, „tam nikdo nemůže být šťastný.“ A přece. Muži a ženy, kteří se modlí v tichu, o samotě, jsou nosnými pilíři Církve. Neustále stojí před Bohem, v noci i ve dne zpívají chvály Božímu jménu za Církev, za lidstvo. My je neslyšíme, neboť kontemplaní Neviditelného a nesou dílo Církve. I teď, když čtete tyto řádky, oni se modlí. V České republice najdeme v Soběšicích klášter sester klarisek, v Dačicích klášter sester Karmelitek, v Poličanech klášter sester trapistek (svědectví poličanských sester najdete na

<https://www.youtube.com/watch?v=PEpKrVxTxyg>).

Nejvýznamnějším zástupcem mezi muži je klášter trapistů v Novém dvoře.

I emeritní papež Benedikt XVI. se od svého odstoupení z úřadu podobá mnichovi. Uchýlil se do ticha kláštera ve vatikánských zahradách. Stejně jako kontemplativní řeholníci slouží Církvi tím, že své poslední síly a lásku svého srdce zasvětil modlitbě, kontemplaní a adoraci Boha. Stojí před Pánem pro spásu duší a ke slávě Boží.



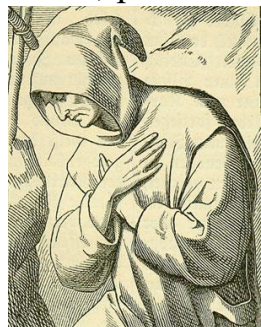
Kartuziáni

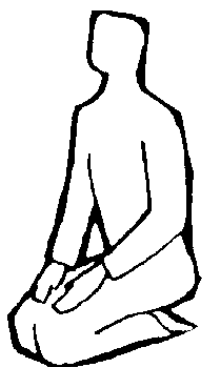
Opravdovými mistry v hledání Boha v tichu jsou ale kartuziáni. V roce 2005 o nich byl natočen film Velké ticho (<https://www.youtube.com/watch?v=ktWVyx2IupU>).

Za rok jejich vzniku můžeme považovat rok 1084, kdy rodák z Kolína nad Rýnem, Bruno, zklamán vnitrocírkevními intrikami odešel do ústraní do údolí La Chartreuse, asi 27 km severně od Grenoblu, neboť poustevnícký život ho již delší dobu lákal.

Místní biskup Hugo v té době viděl ve snu nad tímto divokým údolím vycházet 7 jasných hvězd, proto Brunovi a jeho šesti druhům toto místo doporučil a přispěl na postavení kaple.

Zde si Bruno se svými druhy po způsobu egyptských poustevníků vybudovali chýšky a začali žít nadmíru přísným životem, k němuž zvláště patřilo mlčení. Mimo společné modlitby mlčení přerušovali jen o nedělích a svátcích. Zachovávali přísné posty. Nejedli vůbec maso a v postním období jedli jen jednou za den. A tak to dělají dodnes. Papež Jan XXIII. o kartuziánech pronesl, že jejich řád „*nikdy nebylo nutno reformovat, protože nikdy nebyl deformován.*“





Ticho a setkání s Bohem

Kartuziáni tráví většinu času v klášteře v tichu a mlčení. Důvod je prostý. Ticho jim má zajistit podmínky pro modlitbu a kontakt s Bohem. Ticho je tedy prostředek a současně způsob komunikace. Tento způsob komunikace nemusíme ale vztahovat výhradně k Bohu. Můžeme jej brát jako prostředek komunikace s vlastním nitrem, s hlubinami nevědomí, kde se rodí myšlenky, a které je velkým zdrojem kreativního procesu.

Mlčení má však ještě jeden rozměr. Je prostředkem pro růst. Umožňuje mnichům kráčet po duchovní cestě, kterou si zvolili. Dalo by se říci, že jim ticho umožňuje neustále tvořit sebe sama. Díky tichu jsou ve spojení se svým srdcem. To je zdrojem nepřetržité přítomnosti vědomí, kam směřují a jakou cestu se rozhodli následovat. Opět, nemusí to být pouze cesta k Bohu. Důležité je, že v tichu můžeme naslouchat svému srdci, jehož hlas je zpravidla ten správný.

Ticho a modlitba je hlavní náplň existence kartuziánů. Z toho se rodí úžasná oddanost a věrnost povolání. Kartuzián žije naplno, nerozptyluje se. Je si vědom toho, že je součástí Církve a věří, že jí prospěje nejvíc, když bude tím, čím má být: tedy kartuziánem. O setkání s tichem si můžete poslechnout svědectví bratra Lva z Nového dvora na <https://www.youtube.com/watch?v=6oq-s9yoNfo>.

Ticho a setkání s druhými

Ticho v každodenním životě je nezbytnou podmínkou, abychom mohli žít s druhými lidmi. Kdo není schopen ticha, nedokáže naslouchat svým nejbližším, milovat je a rozumět jim. Nezištná láska se rodí z ticha. Vychází z mlčenlivého srdce schopného naslouchat, chápat a přijímat. Ticho je podmínkou, aby člověk rozuměl sám sobě i druhým. V tichu mohou přemýšlet o druhých. Mohu vzpomínat na setkání s druhými, uvědomovat si nově to, co mi řekli, přemýšlet o jejich potřebách i o svém místě při jejich naplňování.

Ticho a setkání se sebou

Zpívá se v jedné písni: „Na vysoké hoře v tichu poznáš tíhu svého hříchu“. Jak to, že ti největší světcí se zároveň považovali za největší hříšníky? To proto, že jejich srdce si v Božím tichu zachovalo vnímavost a citlivost. Naopak dlouhodobé útoky informací, hluků, zábav, podnětů a obrazů člověka vnitřně ohlušují a oslepují a jsou schopné nakonec umlčet i lidské svědomí. Papež Pavel VI. píše: „*V jazyce dnešních lidí už nenajdete ono strašné slovo, které je naopak velmi časté u těch, kdo jsou Bohu blízko: slovo hřích. Dnes se lidé už nepovažují za hříšníky. Moderní svět ztratil smysl pro hřích: hle, kam vede zpřetrhání vztahu k Bohu způsobené právě hříchem.*“ Nacházíme se opět ve stavu prorokovaném Izajášem: „*Vidí a přece nevidí, slyší a přece neslyší ani nerozumějí. Neboť obrostlo tukem srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavírají, takže očima nevidí a ušima neslyší, srdcem nechápu, neobráti se a já je neuzdravím.*“ (Iz 6,9-10) V tichu můžeme přijít sami k sobě. Bez ticha neexistuje odpočínutí, pokoj ani vnitřní život.

Těšíme se na tábory 2020

I letošní prázdniny zveme děti na Moravu na prázdninové tábory. Díky dotacím a štědrosti dobrodinců a dárců je příspěvek na tábor 1000,- Kč (náklady a vše spojené jsou ve skutečnosti daleko vyšší). Ti, kteří se přihlásí do 30. 5. zaplatí jen 700,-Kč. Přihlášky odevzdávejte nejpozději do 1. 6. 2020 na faře v Jeníkově u Elišky Blažkové 739 723 444, email: eli.blazkova@email.cz nebo u s. k. Tani Dohnalové, mobil: 731 402 748, email: marieantonina@seznam.cz včetně zálohy 100,- Kč.



Vzhledem k nařízení o ochraně osobních údajů, je potřeba také podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů, kterým udělujete provozovateli tábora svůj souhlas s tím, aby zpracovával osobní údaje obsažené v přihlášce, konkrétně: jméno, datum narození, zdravotní pojišťovnu a bydliště přihlašovaného dítěte, jméno, telefonní a e-mailové spojení na zákonného zástupce dítěte a také se zveřejňováním fotografií Vašeho dítěte z tábora na internetových stránkách a pro další účely související s táborem.

Závazná přihláška na tábor FATYMu a farnosti Jeníkov 2020



Zakroužkujte, prosím, vybraný turnus:

- **Vranov nad Dyjí.** – Letopisy Narnie – 4. - 11. 7. pro děti z Duchcova
- **Vratěním.** – Apokalypsa – 12. – 16. 7. pro kluky (13 – 17 let)
- **Vranov nad Dyjí.** – Josef Egypský - 18. – 25. 7. pro děti z Jeníkova a okolí
- **Štítary na Moravě.** – Po stopách Panny Marie - 8. – 13. 8. pro holky (14 – 17 let)

Jméno a příjmení: _____

Datum narození: _____

Přesná adresa: _____

Současná třída: _____

Jméno rodiče: _____

Zdr. stav dítěte (popř. užívané léky): _____

Telefon na rodiče: _____

Email na rodiče: _____

Souhlas se zpracováním osobních údajů, nezbytných pro účast dítěte na táboře

Tyto osobní údaje budou využity výhradně pro nezbytnou administrativní přípravu a organizační zajištění tábora, za účelem poskytnutí relevantních služeb pořádaných organizátorem.

Osobní údaje budou zpracovávány maximálně po dobu dvou let, následně budou smazány a skartovány.

Tento souhlas udělujete jako zákonný zástupce (objednatel pobytu) dobrovolně a můžete ho kdykoliv zrušit formou e-mailového oznámení na adresu marieantonina@seznam.cz.

Datum: _____ Podpis zákonného zástupce: _____

Moc Božího požehnání

Dobrý den,

S přítelem jsme koupili starší domeček v Zabrušanech. Společnými silami jsme se pustili do rekonstrukce a postupně jsme se začali zabydlovat. Po pár týdnech jsem začala mít zvláštní pocity. Nejprve jsem špatně spala, následně jsem se necítila dobře ani přes den. Několikrát jsem měla pocit, že je s námi v domě ještě něco dalšího. Postupně se začaly dít zvláštní věci – od blikajících světel přes zapínání spotřebičů, až po slyšitelné dupání na půdě. Zjistila jsem, že se v tomto domě historicky nikdy nic zlého nestalo a ani zde



nikdo nezemřel. Takto to pokračovalo, než u nás v den Tří králů zazvonil pan farář. Při této příležitosti jsem mu popsala svůj příběh a on se nabídl, že nám dům posvětit. Ještě ten den odpoledne přijel jáhen František z jeníkovské fary spolu se svými pomocníky a dal domu požehnání. Od toho dne mám již rok klid.

Tímto bych panu faráři chtěla moc poděkovat. Je to hodný a ochotný člověk. Pokud má někdo podobný problém, nebojte se mu zavolat – určitě vás neodmítne.

Přeji hezký den, Jitka H.

Jeníkovské marianky na duchovních cvičeních v Prosiměřicích

Jely jsme z Benešáku z Teplic autobusem do Prahy a z Prahy do Znojma a ze Znojma do Prosiměřic. Bylo nás tam okolo 32, ale z jeníkovské farnosti jsme byly jen dvě a Liduška. Hned jsme se ubytovaly na faře, byly jsme mezi prvními, takže jsme si mohly vybrat pokoj. Na pokoji nás bylo 6 děvčat, byly hodné a přátelské, já už je osobně znám dlouho. Držely jsme silentium, což jsme musely být ticho, abychom slyšely Boží slovo, co nám chce Bůh říct. Otec Marek nám vyprávěl různé příběhy a situace, o kterých jsme měly rozmýšlet a rozjímat. Měly jsme pestrý program, který byl plný nových zkušeností. Přednášky otce Marka mě velice zaujaly a vzala sem si z toho příklad a ponaučení. Díky tomuto setkání marianek jsem si uvědomila mnoho věcí a vyčistila hlavu.

Monča Gáborová

Diecézní ples mládeže v Teplicích

V sobotu 23. listopadu 2019 se uskutečnil ples mládeže, kterého se účastnily i zástupkyně jeníkovské farnosti. Už v sobotu dopoledne se děvčata Andrejka s Kačkou sešly na faře a společně jsme jely do Teplic. Po krátkém hledání jsme Salesiánské středisko v Proseticích našly a ubytovaly se. Čekalo nás seznamování a výběr odpoledního programu, buď přednáška, nebo poznávací hra po Teplicích. Děvčata zvolila hru a tak jsme obdržely plánek s úkoly. Dozvěděly jsme se něco o historii lázeňství, počítaly dlouhé schody (bylo jich 136) a zastavovaly se u lázní, ve kterých se léčil císař František I. V 17 hodin nás čekala mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele, po ní přesun do centra v Proseticích, večere a velké chystání. Jedna z holek měla na výběr více šatů, tak váhala a radila se s ostatními, které vybrat. Ve 20 hodin začal ples v teplické sokolovně. Děvčata se bavila, zatančila si a zapojovala se do různých doprovodných aktivit. Například do soutěže o nejlepší křesťanský vtip.

Andrejka napsala: "Jeteli, proč se nemodlíš?" Jetel odpoví: "Nechci být spasen!"

A Kačka: Jde jeden pán po ulici a potká dědečka s kyticí v ruce. Zeptá se ho: „Dědo, kam jdeš?“

Dědeček odpoví: „Jdu popřát k svátku papeži Benediktovi šestnáctému.“ „Ale dědo, vždyť dnes není Benedikta!“ „To ne, ale dnes je šestnáctého!“

Před půlnocí bylo vyhlášení odpolední soutěže, kterou skupinka z Jeníkova vyhrála a po půlnoční závěrečné modlitbě jsme se přesunuli opět do Prosetic k noclehu.

Závěrem víkendu byla nedělní mše svatá, po které každý mířil domů. Děvčata si ples užila a těší se na další.

Irča Ihmová

Každá rada drahá

V době šíření chřipky, AIDS, nových koronavirů a jiných nakažlivých nemocí se mnozí lidé ptají, co dělat. Nakupovat mouku či roušky? Těstoviny nebo desinfekční prostředky? Každý by se měl na prvním místě vyhýbat možnosti snadného nakažení a také blízké příležitosti ke hříchu (což spolu často souvisí více, než si mnozí myslí).

To první nám radí přirozený selský rozum. Každý by měl přiměřeně pečovat o své zdraví střídmostí, zdravou stravou a dostatkem pohybu. Teď navíc také nošením roušky a častým mytím rukou: zvláště když se vrátíme domů z veřejného prostoru. Dobrou radou je snažit se nedotýkat se obličeje rukama a desinfikovat dutinu ústní a nosní dírky teplou slanou vodou, protože coronavirus, než sestoupí do našich plic, se množí nejprve právě tam.

K tomu druhému nás vybízí rozum osvětlený vírou. Varujme se hříchu a věnujme se modlitbě, neboť pořád platí, že bez Božího požehnání je zcela marné jakékoli naše namáhání. Bible na mnoha místech dosvědčuje, že hřích vede k záhubě: časné i věčné a že nejrůznější rány mohou být právě zdviženým Božím prstem, abychom změnili své hříšné chování a obrátili se znovu k Bohu, zdroji svého života.

Proto na závěr dodáváme úryvek z litanie v době nakažlivých nemocí a kající modlitbu arcibiskupa Jana Graubnera.

**Pane, smiluj se. Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se. Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se. Pane, smiluj se.**

**Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi. (vždy se opakuje)*
Bože, Synu Vykupiteli světa,
Bože Duchu svatý,
Bože v Trojici jediný,
Bože, jenž nechceš smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil,
Bože, jenž sesíláš nemoci k naší nápravě,
Bože, jenž nás nabádáš v čase nemoci k trpělivosti,
Bože, jenž hlásáš v čase nemoci nestálost pozemských věcí,
Bože, jenž léčíš duši raněním těla,
Bože, jenž máš sečteny dny našeho života,
Bože, jenž svou pomocí býváš nejbližší,
když nebezpečí bývá nejvyšší,**

**Od každého hříchu, *vysvobod' nás, Pane.*
Od nakažlivých nemocí,
Od nadměrné úzkostlivosti,
Od opovážlivé lehkomyšlnosti,
Od věčné smrti,**

**My hříšníci, *prosíme tě, vyslyš nás.*
Abys nám odpustil,
Abys nám dopřál času a milosti k pokání,
Abys udělil nemocným odevzdanost do Tvé vůle,
Abys zjednal nemocným potřebné ošetření,
Abys udělil nemocným milost svátostí,
Abys žehnal snahám lékařů,**

**Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. (3x)
Kriste, uslyš nás. Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás. Kriste, vyslyš nás.**

Modleme se: Bože, jenž býváš hříchem rozhněván a pokáním usmířován, shlédni milostivě na naše prosby a vzdal od nás metlu svého hněvu, kterou jsme si zasloužili svými hříchy. Bože, uděl nám, kteří k Tobě přicházíme se srdcem kajícím, svou milost a zbav nás svou mocí panující nakažlivé nemoci. Osvět' lékaře, aby nemoc přesně poznali a nemocným věnovali veškerou péči. Požehnej léky, aby měly žádoucí účinek a nemocným sloužily k uzdravení. Kéž nás čas Tvého navštívení povzbudí k nápravě života a upevní v nás myšlenky na spásu. Do Tvých rukou poroučíme své tělo i duši. Vyslyš nás skrze Krista, našeho Pána. Amen.

☺☺☺ Nejhezčí ozdobou je úsměv ☺☺☺

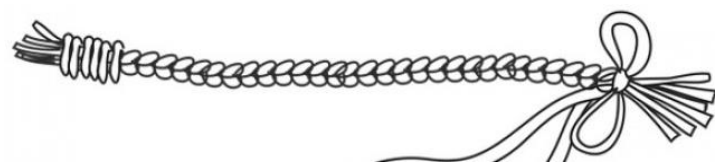
Baví se dva školou povinní kamarádi po svátcích: „Tak jak jsi oslavil Velikonoce?“ „Vykoledoval jsem si zaracha!“



„Jestli okamžitě nepřestanete křičet, něco si ode mě vykoledujete,“ straší paní učitelka žáky. „A nevádí, že nemáme s sebou pomlázky?“

„Pane vrchní, když máme ty Velikonoce, přinesete mi svěží jarní kávu?“ „Lituji, pane, ale JAR nám právě došel.“

Farář zpovídá mladou dívku: „A jiné hříchy už nemáte, milé dítě?“ Dívka nesměle: „No snad už jen, že se každé ráno prohlížím v zrcadle, jak jsme hezká!“ Farář mávne rukou a říká: „Ale to není hřích, milé dítě, to je oční vada.“



pane řidiči, co ta pomlázka za volantem?“ „Jé, promiňte, slečno,“ usmál se řidič, „já nevěděl, že chcete taky vyšlehat.“

Velikonoční řidič je viditelně ve veselejší náladě a už ho zastavuje policejní hlídka. K autu přijde mladá policistka a spustí: „Tak si vystupte,“

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“ „Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“ „No, že jsem si dneska vykoledoval pětku.“

Brzo budou Velikonoce. „Frantíku, půjdeš na kočičky?“ „Těžko. Tatínek říkal, že mám na holky ještě čas.“

Ptá se Pepíček pana faráře: „Je to pravda, velebný pane, že všechny zvony letí o Velikonocích do Říma?“ „Ano, to je pravda.“ „Jejda, tak to ten náš asi neměl na letenku.“

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v dubnu 2020 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2020. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300.